

**Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om endelig afregning og sikkerhedsstillelse /*
KOM/96/0193 ENDEL - COD 96/0126 */**

EF-Tidende nr. C 207 af 18/07/1996 s. 0013

Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om endelig afregning og sikkerhedsstillelse (96/C 207/08)
KOM(96) 193 endelig udg. - 96/0126(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 30. maj 1996)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

Lamfalussy-rapporten fra 1990 til centralbankcheferne i G-10 fremhævede på den ene side de betydelige systemrisici, der er indbygget i betalingssystemer, som opererer på grundlag af en eller flere juridiske typer betalingsnetting, det være sig bilateral eller multilateral; på den anden side er reduktionen af juridiske risici i forbindelse med deltagelse i realtidsbruttoafviklingssystemer af afgørende betydning på baggrund af den hurtige udvikling af disse systemer;

reduktionen af risici vedrører særlig den endelige afregning og spørgsmålet om, hvorvidt sikkerheden kan gøres gældende; sikkerhedsstillelse omfatter alle midler, som en deltager stiller til rådighed for de andre deltagere i betalingssystemet for at sikre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende betalingssystem, herunder, blandt andet midler, genkøbsaftaler og forsikringer, der er indgået af en deltager i et betalingssystem til fordel for de andre deltagere;

ved at sikre, at betalinger og kapitalbevægelser kan gennemføres uden hindringer i det indre marked, bidrager dette direktiv til, at grænseoverskridende betalingsarrangementer i Den Europæiske Union kan fungere hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt; direktivet skal dermed understøtte de fremskridt, der er gjort hen imod virkeliggørelsen af det indre marked, særlig hen imod fri udveksling af tjenesteydelser og liberalisering af kapitalbevægelser med henblik på at realisere Den Økonomiske og Monetære Union;

de finansielle strømme får et større og større omfang på internationalt plan; EF-institutionerne og EF-betalingsystemerne må derfor etablere og opretholde operationelle forbindelser med tredjelandsbetalingsystemer og deltage i dem; det er derfor vigtigt, at dette direktiv sigter på og fremmer de grænseoverskridende relationer mellem EF-institutionerne og EF-betalingsystemer på den ene side og tredjelandsbetalingsystemer på den anden side for at undgå, at EF-institutionerne hindres i at deltage i tredjelandsbetalingsystemer på grund af manglende retssikkerhed; effektive EF-betalingsystemer er vitale

for det indre marked og kan ikke fungere ordentligt uden forbindelser til tredjelandsbetalingssystemer, fordi de finansielle markeder er uløseligt forbundet med hinanden;

formålet med dette direktiv er at dække indenlandske og grænseoverskridende betalingssystemer; direktivet dækker både debet- og kreditoverførsler; direktivet gælder for EF-betalingssystemer og sikkerhed, der stilles af deltagerne i disse systemer, hvad enten de er EF-deltagere eller tredjelandsdeltagere i forbindelse med deltagelse i disse betalingssystemer; direktivet dækker også EF-institutioner, der deltager i tredjelandsbetalingssystemer;

ved at dække sikkerhed, der stilles i forbindelse med pengepolitiske transaktioner, hjælper direktivet EMI i dets opgave med at fremme effektiviteten i grænseoverskridende betalinger med henblik på forberedelsen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union og bidrager dermed til at udvikle det nødvendige juridiske grundlag, på hvilket den fremtidige europæiske centralbank kan udvikle sin pengepolitik;

formålet med dette direktiv er at sikre, at netting kan gøres juridisk gældende i alle medlemsstater, og at netting er bindende for tredjeparter; formålet med direktivet er også at sikre, at betalingsordrer ikke kan tilbagekaldes efter en kontraktligt aftalt tid; direktivet sigter på at sikre, at insolvensprocedurer ikke får tilbagevirkende kraft for deltageres rettigheder og forpligtelser; i tilfælde af insolvensprocedurer mod en deltager i et betalingssystem sigter dette direktiv endvidere på at fastlægge, hvilken insolvenslovgivning der skal anvendes på rettigheder og forpligtelser i forbindelse med direkte deltagelse i dette betalingssystem; dette direktiv har endelig til formål at beskytte sikkerhedsstillelsen fra virkningerne af den insolvenslovgivning, der finder anvendelse på den konkursramte deltager;

nærværende direktiv finder også anvendelse på forholdet mellem et institut og et medlem af et betalingssystem, der videregiver betalingsordrer for et sådan institut til betalingssystemet, idet et sådant forhold i sig selv kan betragtes som et særskilt betalingssystem;

den mest passende måde, hvorpå disse mål kan realiseres, er at vedtage dette direktiv; dette direktiv er nødvendigt for at realisere disse mål og går ikke længere end målsætningen om at realisere disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette direktiv gælder for:

- 1) EF-betalingssystemer, der opererer i en hvilken som helst valuta og ecu, og for sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i et sådant system
- 2) EF-institutioner, der deltager direkte i et tredjelandsbetalingssystem, og for sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i et sådant system
- 3) sikkerhed, der stilles i forbindelse med transaktioner inden for den monetære politik.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »institut«: et foretagende som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 77/780/EØF - inklusive de i direktivets artikel 2, stk. 2, nævnte institutter - der deltager direkte i et betalingssystem, og et hvilket som helst andet foretagende, der deltager direkte i et betalingssystem
- b) »direkte deltagelse«: deltagelse i et betalingssystem, der medfører ansvar for afregning
- c) »EF-institut«: et institut, der har sit hovedkontor i en medlemsstat
- d) »tredjelandsinstitut«: et institut, der ikke er et EF-institut
- e) »betalingsordre«: en instruks om at stille et pengebeløb til rådighed for en endelig modtager ved en postering på et kreditinstituts eller en centralbanks konti
- f) »insolvensprocedurer«: foranstaltninger, der som følge af et instituts forestående eller faktisk manglende evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser træffes af en retsmyndighed eller administrativ myndighed til fordel for en gruppe kreditorer, og som afskærer instituttet fra at foretage betalinger eller afhænde aktiver
- g) »betalingsnetting«: omregning til en nettofordring eller en nettoforpligtelse af fordringer og forpligtelser, der følger af betalingsordrer, som et institut enten udsteder til et eller flere institutter eller modtager fra et eller flere institutter, med det resultat, at der kun kan være tale om at kræve nettofordringen eller skyldte nettoforpligtelsen
- h) »betalingssystem«: en skriftlig aftale mellem to eller flere institutter om at effektuere betalingsordrer
- i) »EF-betalingsystem«: et betalingssystem, der har hovedsæde i en medlemsstat. Et betalingssystem anses for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvis lovgivning er blevet valgt af de institutter, der deltager direkte i dette betalingssystem. Hvis der ikke er foretaget et sådant valg, anses betalingssystemet for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvor afregningen finder sted
- j) »tredjelandsbetalingsystem«: et betalingssystem, som ikke er et EF-betalingsystem
- k) »pengepolitisk transaktion«: en national centralbanks eller den fremtidige europæiske centralbanks direkte købs- og salgstransaktioner (til omgående levering eller på termin) på de finansielle markeder eller en sådan transaktion i form af genkøbsforretninger eller långivning og låntagning i fordringer og omsættelige instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer eller i tredjelandsv valutaer eller i ædelmetaller; definitionen omfatter også en national centralbanks eller den fremtidige europæiske centralbanks lånetransaktioner med kreditinstitutter eller andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed
- l) »sikkerhed«: alle aktiver, der stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der kan opstå i et betalingssystem, eller som stilles til rådighed for de nationale centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank i forbindelse med pengepolitiske transaktioner.

AFSNIT II ENDELIG BETALINGSNETTING

Artikel 3

Betalingsnetting

1. Betalingsnetting har retsgyldighed og er selv i tilfælde af insolvensprocedurer mod et institut, der deltager direkte i et betalingssystem, bindende for tredjeparter, forudsat at betalingsordren var afgivet i betalingssystemet inden indledning af insolvensprocedurerne. Ordreafgivelsestidspunktet bestemmes efter det pågældende betalingssystems regler.
2. Bestemmelser om annullering af kontrakter og transaktioner, der er indgået inden indledning af insolvensprocedurer, medfører ikke tilbageregulering af afregning.

AFSNIT III TILBAGEKALDELSE AF BETALINGSORDRER

Artikel 4

Tilbagekaldelse

1. En betalingsordre kan hverken tilbagekaldes af et institut, der deltager direkte i et betalingssystem, eller en tredjepart over for de andre direkte deltagere i det pågældende betalingssystem efter det tidspunkt, der er fastsat i det pågældende systems regler. Denne regel gælder, uanset om der er indledt insolvensprocedurer.
2. Bestemmelserne i stk. 1 berøres ikke af betalingsordregiverens eventuelle rettigheder til tilbagebetaling.

AFSNIT IV IKKE TILBAGEVIRKENDE KRAFT OG GÆLDENDE INSOLVENSLOVGIVNING

Artikel 5

Ikke tilbagevirkende kraft

Insolvensprocedurer har ikke tilbagevirkende kraft for et instituts rettigheder og forpligtelser i forbindelse med direkte deltagelse i et EF-betalingssystem. Enhver anden regel eller praksis, der har tilbagevirkende kraft, skal tilsidesættes.

Artikel 6

Gældende insolvenslovgivning

I tilfælde af insolvensprocedurer mod et institut, der deltager direkte i et betalingssystem, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med direkte deltagelse i det pågældende betalingssystem, fastlægges efter insolvenslovgivningen i det land, hvor betalingssystemet har hovedsæde.

AFSNIT V BESKYTTELSE AF PANTHAVERENS RETTIGHEDER MOD VIRKNINGERNE AF PANTSÆTTERENS INSOLVENS

Artikel 7

Beskyttelse mod virkningerne af insolvens

1. En panthavers rettigheder i forbindelse med en deltagers forpligtelser over for en anden deltager eller andre deltagere i et betalingssystem eller pengepolitiske myndigheders rettigheder som følge af modtaget sikkerhed i forbindelse med pengepolitiske transaktioner berøres ikke af, at der indledes

insolvensprocedurer mod pansætteren. Sikkerheden skal indfries til fyldestgørelse af rettigheder i forbindelse med deltagelse i et betalingssystem eller i forbindelse med pengepolitiske transaktioner med fortrinsret frem for alle øvrige kreditorer.

2. Når et tredjelandsinstitut stiller sikkerhed i en medlemsstat i forbindelse med deltagelse i et EF-betalingsystem eller i forbindelse med pengepolitiske transaktioner, berøres panthaverens rettigheder ikke af, at der indledes insolvensprocedurer mod det pågældende tredjelandsinstitut.

AFSNIT VI AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8

GENNEMFØRELSE

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. I denne meddelelse anfører medlemsstaterne en sammenlignende oversigt over de nationale bestemmelser, der eksisterer eller indføres for hver artikel i dette direktiv.

Artikel 9

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen forelægger senest tre år efter den i artikel 8, stk. 1, nævnte dato Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af forslag til revision af direktivet.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.